

ЕСЕНЬ

Златна есень, тиха есень!
Ситния дъждецъ въ нощта
води разговоръ невеселъ
съ пожълтѣлитѣ листа.

А далече изъ полята,
дето кротко дъждъ вали,
съ тиха пѣсень къмъ селата
идатъ старитѣ коли.

И отъ всѣка селска къща
слуша бедниятъ народъ,
какъ колитѣ му се връщатъ
натоварени съсъ плодъ.

Всѣки своя трудъ прибира,
ситния дъждецъ рѣми,
и кавалитѣ замиратъ
изъ далечнитѣ земи...

Всичко стихва, и тогава
школското звънче звъни,
и децата поздравлява
съ веселитѣ школски дни!

Славчо Красински

